

Az ármentesítési munkák döntő többségét az „Ármentesítő Társulatok” végezték. Az 1867-es Osztrák-Magyar kiegyezésig a Társulatok a Tisza folyó mentén 760,9 km, míg a Körösökön további 447,6 km árvízvédelmi töltést építettek ki.

1870-ig összesen 110 db folyókanyarulati átvágást végeztek, melyek összesített hossza 133,8 km. Az árvízi elöntésektől mentesített árterület nagysága pedig elérte a 13.570 km²-t, amelyet méltán nevezhetjük a „**második honfoglalásnak**” is. A Tisza völgy lakossága a szabályozást követően dinamikusan emelkedett, a népsűrűség több mint háromszorosára növekedett.

Bár a szabályozási munkák részét képező folyószabályozási, ármentesítési és belvízrendezési munkák nagyrészt az első világháborúig befejeződtek, a vízügyi ágazat által a 2003-2004 években készített **Új Vásárhelyi-Terv** (Vásárhelyi Terv Továbbfejlesztése) koncepciója a Tisza-völgy árvízi biztonságának a növelésére komplex árvízvédelmi és folyószabályozási beavatkozásokat tartalmaz. A koncepció újdonsága, abban áll, hogy az árvízszintek folyamatos emelkedését már nem az árvízvédelmi töltések méretének további növelésével, hanem az árvízi szükségtározók létesítésével és üzemeltetésével kívánja kompenzálni. Az Új Vásárhelyi Terv I. ütemében tervezett 7 db árapasztó tározó a Tisza felső-, és középső szakaszán 2005-2022 között már megvalósult. Vásárhelyi Pál szellemisége tehát napjainkban is tovább él...

Gyula, 2025.10.08.

Nagy Sándor